

[Udenrigsministeren.]

ger, og Formuleringen maa derfor blive saaledes, at man udtaler, at hvad der ikke kan afgøres efter retlige Synspunkter, bliver at afgøre efter Billighed. Nogen synderlig praktisk Forskel gør det ikke, og man kan derfor betegne begge de foreliggende Traktater som meget vidtgaende, om end der naturligvis kan være enkelte Nuancer i deres Rækkevidde.

Til Slut skal jeg henlede Opmærksomheden paa, at den nye Traktat vil blive kombineret med den gældende Forligskonvention af 1914, der er altomfattende og forpligter Staterne til at afholde sig fra Fjendtligheder, saa længe Kommissionens Behandling varer, ja, giver endog denne Ret til selv at tage Initiativet til at forlange sig en opstaaet Uenighed forelagt. Tilsammen vil disse to Konventioner derfor tilvejebringe en særdeles tilfredsstillende Ordning, og endelig maa de ses i Forbindelse med den saakaldte Kellogg-Pagt, hvorved Staterne fraskriver sig Retten til at føre Krig som et Middel i den nationale Politik's Tjeneste.

Med disse Bemærkninger har jeg den Ære at anbefale det foreliggende Forslag til det høje Tings Velvillie.

Jeg skal derefter lige kort omtale Forslaget til Beslutning om *en Voldgiftstraktat med Haïti*.

Det var oprindelig Haïti, der havde foreslaaet at afslutte en Traktat af samme Type som den mellem Haïti og de Forenede Stater af 7. Januar 1909 afsluttede Voldgiftstraktat. Fra dansk Side udtalte man, at man i Princippet vilde være villig til at afslutte en Voldgiftstraktat, men at man ønskede en Traktat af mere moderne Type. Forhandlingerne førtes mellem Haïtis Gesandt i Washington og Danmarks derværende Gesandt, og det lykkedes at tilvejebringe Enighed om den Traktat, som jeg i Dag har den Ære at forelægge for dette høje Ting.

Traktaten er af den moderne Type og henviser først alle Stridigheder mellem de to Lande, der ikke har kunnet løses ad diplomatisk Vej, til Forligsbehandling for en Forligsmand, udnævnt af de kontraherende Parter i Forening. Saafremt et Stridsspørgsmaal ikke har kunnet løses ved Forligsbehandling, forpligter Regeringerne sig til at forelægge det for den faste Domstol for mellemfolkelig Retspleje. Traktaten indeholder ingen Indskrænkninger med Hensyn til, hvilke Sager der kan behandles ved Voldgift, undtagen den, at hvis Uoverensstemmelsen er Genstand for Behandling

ved en af de to Landes Domstole, skal den først kunne behandles efter de i Traktaten indeholdte Forskrifter, naar endelig Dom er afsagt af vedkommende Domstolsmyndighed i det paagældende Land.

Med disse Bemærkninger skal jeg ogsaa anbefale dette Forslag til det høje Tings Vedtagelse.

Vanggaard: Traktaten med de Forenede Stater er jo ikke absolut; den undtager for det første Monroe-Doktrinen, hvad der vel nærmest er en Selvfølge, men den indskrænker sig dernæst til de Stridigheder, der er af retlig Natur, og der tages Forbehold overfor de Tvistemaal, der angaar Tredieparters Interesser. Jeg kan ikke undlade at bemærke — fordi vi jo ikke bør komme ind paa Lyrik —, at de Forenede Staters Udenrigsminister Kellogg altsaa her ved konkrete Forhandlinger finder Anledning til at tage et vist Forbehold overfor den absolutte Voldgiftstanke. Men Traktaten er jo et væsentligt Fremskridt i Forhold til Traktaten af 18. Maj 1908, og jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale den til Vedtagelse i dette høje Ting. Jeg kan ligeledes anbefale Traktaten med Haïti, som jo har den absolutte Karakter.

Borgbjerg: Vi fra vor Side er fuldt ud tilfredse med Traktaten med Haïti. Noget mindre tilfredse er vi med Traktaten med de Forenede Stater, men som den sidste Taler udtalte, mener ogsaa vi, at den betegner et væsentligt Fremskridt i Forhold til Traktaten af 1908, og vi vil altsaa stemme for den. Vi havde egentlig ikke ment, det var nødvendigt at nedsætte Udvalg, hverken om Kellogg-Traktaten eller om disse, men naar det ønskes af ærede Medlemmer fra anden Side, maa de derom, og da vi nu ved, at dette Ønske vil blive stillet, er der endnu mindre Grund til ved denne Lejlighed — ogsaa under Hensyn til det fremrykkede Tidspunkt — at sige noget væsentligt, skønt vi fra vor Side nok kunde have haft Lyst til at sige et og andet om Enkelthederne i Traktaten med de Forenede Stater.

Axel Møller: Jeg kan ogsaa paa mit Partis Vegne udtale Tilslutning til det foreliggende Traktatudkast, men da Traktaten paa visse Punkter giver Anledning til Tvivl og Tinget jo nu har besluttet at nedsætte et Udvalg vedrørende Kellogg-Traktaten, vil jeg, naar Tiden kommer, foreslaa, at denne Traktat saavel som Traktaten med Haïti henvises til det nævnte Udvalg.